

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/321/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711210818
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1711210818.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobcov: 1/ O.. V. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, Bratislava, prechodne bytom G. G. XXX, Z.Á., Č. F., 2/ W. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Š. X, W. U., prechodne bytom G. G. XXX, Z., Č. F., obaja zastúpení JUDr. Jozefom Holičom, advokátom, so sídlom Bratislava, Lužická 7, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 3, Bratislava, o náhradu škody vo výške 677,11 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 15. apríla 2014 č.k. 8C 232/2011-107, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa proti žalovanému domáhali náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci vo výške 617,11 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, keď písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.11.2011 navrhli vstup Slovenskej republiky zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR ako ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, ktorému procesnému návrhu súd prvej inštancie vyhovel svojím uznesením zo dňa 10.5.2012 č.k. 8C 232/2011-42, pričom však pred otvorením pojednávania vzali žalobcovia žalobu proti tomuto ďalšiemu účastníkovi späť a konanie voči nemu bolo zastavené uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 12.11.2013 č.k. 8C 232/2011-92.

2. V merite veci rozhodol právne vec posúdiac poukazom na ust. § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 3 ods. 1, 2 uvedeného zákona, § 4 ods. 1, písm. a/, b/, f/ a ods. 3 uvedeného zákona, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, 2 § 17 ods. 2, 3 a § 18 ods. 1 uvedeného zákona a § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka, keď na základe vyhodnotenia vykonaného dokazovania zistil, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie, Úradu Justičnej a kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality Senec, Č. P.-XXX/X-P.-N.-XXXX-A. zo dňa 22.6.2006 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie voči neznámych páchatelom pre úmyselný trestný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 20 a § 218 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od 12.6.2006 do 15.6.2006 v W. U. v časti D. G. Č.. XXX, okres Senec, vnikli do priestorov nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXX s parc. č. XX/X V. XX/X vo vlastníctve A.. Š. N., Y. tak, že na vchodovej bráne odrezali visiace zámky, vymenili vchodovú vložku zámku na bráne, poškodili a zvesili vchodové dvere do domu, ktoré nahradili inými, ku ktorým nedali vlastníčkovi kľúče a tieto priestory užívali napriek

nesúhlasu vlastníka nehnuteľnosti. Ďalej z uznesenia Okresného riaditeľstva PZT Bratislava - okolie, Úradu Justičnej a kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality Senec, Č.: P.-XXXX/X-P.-N.-XXXX zo dňa 15.6.2006 zistil, že podľa § 199 ods. 1/ Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi pre úmyselný prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie, Úradu Justičnej a kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality Senec, ázo dňa 2.4.2007 potom zistil, že podľa § 199 ods. 1 a § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie voči žalobcom ako obvineným za úmyselný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru, lebo bol dostatočne odôvodnený záver, že sa dopustili vyššie popisovaného konania, následkom ktorého spôsobili vlastníkovi nehnuteľnosti materiálnu škodu, ktorú dovedy nebolo možné ustáliť. Taktiež uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie, Úradu Justičnej a kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality Senec, sp.zn. P.-XXX/X-P.-N.-XXXX-A. zo dňa 16.7.2007 bolo podľa § 199ods. 1 a § 206 ods. 1, 4 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pri žalobcovi 2 ako obvinenému pre úmyselný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru, keď podľa uznesenia žalobca 2/ v presne nezistenom čase bez súhlasu vlastníka umiestnil do dvoch miestností nehnuteľnosti rôzny nábytok, ktorý ani po viacerých výzvach vlastníka neodniesol a bránil vlastníkovi v užívaní svojej nehnuteľnosti.

3. Následne súd prvej inštancie z uznesení Okresnej prokuratúry Bratislava II sp.zn.

Pv 764/06 zo dňa 14.5.2007a zo dňa 7.9.2007 zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II v trestnej veci vedenej proti obvineným žalobcom v danej veci zamietol z dôvodu nedôvodnosti ich sťažnosti zo dňa 23.4.2007 a zo dňa 17.8.2007 proti uzneseniam vyšetrovateľa o vznesení obvinenia proti nim.

4. Z obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava II sp.zn. Pv 764/06-40 zo dňa 12.12.2007 zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na obvinených žalobcov. Z trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok

č.k. 1T 219/2008-146 zo dňa 15.5.2008 zistil, že Okresný súd Pezinok ním uznal obvinených žalobcov za vinných vo vyššie uvedenej veci, keď rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 4.3.2009 č.k. 1T 219/2008 vydanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.3.2009 boli žalobcovia oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II. Odvolanie okresného prokurátora proti tomuto rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4.11.2009 č.k. 1To 99/2009 podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodne podané zamietnuté.

5. Zo žiadosti žalobcov o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 27.4.2011 mal súd prvej inštancie za preukázané, že v súlade s ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. títo zaslali žalovanému prostredníctvom svojho obhajcu písomnú žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 677,11 Eur, keď podľa prípisu žalovaného adresovaného ich právnenému zástupcovi žalovaný žiadosť vyhodnotil za nedôvodnú a nevyhoviel jej. Ďalším prípisom zo dňa 16.8.2011 žalovaný žalobcom oznámil nedostatok svojej kompetencie vo veci, keďže podľa jeho názoru vo veci má konať Generálna prokuratúra SR.

6. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že žalobcovia udelili dňa 17.1.2008 plnú moc JUDr. Chrastinovi, advokátovi, č. licencie 2288 na ich zastupovanie v trestnej veci obžaloby pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru a dňa 21.7.2008 udelili plnú moc i JUDr. Jozefovi Holičovi, advokátovi, č. licencie 1911, na ich zastupovanie v tejto veci. Od udelenia plnej moci i JUDr. Holičovi podával advokát JUDr. Holič podania na súd v substitúcii za JUDr. Chrastinu.

7. Z trestného spisu Okresného súdu Pezinok sp.zn. 1T 219/2008 súd prvej inštancie zistil, že trestný rozkaz sp.zn. 1T 219/2008-146 bol vydaný dňa 15.5.2008 a dňa 27.5.2008 podali žalobcovia proti nemu prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Chrastinu odpor. Uviedol, že podľa kópie daňového dokladu č. XXXXXXXX tento bol advokátom JUDr. Holičom vystavený žalobcom dňa 19.5.2009 na sumu 200,- Eur s označením predmetu „záloha“ a s označením platby „v hotovosti“, ďalej podľa kópie daňového dokladu č. 51102009 zo dňa 14.10.2009 JUDr. Holič vystavil tento žalobcom na sumu 200,- Eur s označením predmetu „záloha v trestnom konaní“ a s označením platby „v hotovosti“. Z kópie daňového dokladu č. 61122009 zo dňa 18.12.2009 zistil jeho vystavenie JUDr. Holičom žalobcom na sumu 277,11 Eur s označením predmetu „vyúčtovanie záloh“ a s označením platby „v hotovosti“. Uviedol, že doklady o úhrade predložených daňových dokladov (faktúr) žalobcami doložené neboli.

8. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vyššie zistený skutkový stav nebol medzi stranami sporu sporný. Zaoberal sa tak posúdením žalovaným namietaného nedostatku pasívnej legitímácie v spore, existenciou nezákonného rozhodnutia v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj existenciou nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci podľa žalobcov spočívajúceho v tom, že Okresný súd Pezinok vydal v predmetnej trestnej veci trestný rozkaz, hoci mal zastaviť trestné stíhanie voči žalobcom.

9. V súvislosti s otázkou pasívnej legitímácie v spore uviedol, že podľa vyjadrenia právneho zástupcov žalobcov si títo uplatňujú náhradu škody len za úhradu trov právneho zastúpenia vzniknutých im až po vydaní trestného rozkazu zo dňa 15.5.2008. Poukázal na viazanosť súdu petitom žaloby, keď súd je povinný predmet konania rešpektovať, čo znamená, že nemôže priznať nárok titulom iného skutkového základu, než vymedzeného v žalobe. Mal za nesporné, že žalobcovia si žalobou uplatňujú náhradu trov právneho zastúpenia účtovaných tarifne v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., ktoré uhradili svojmu právnenému zástupcovi JUDr. Holičovi, ktorému plnú moc udelili dňa 21.7.2008. t.j. po vydaní trestného rozkazu Okresným súdom Pezinok. Opakovane uvádzali, že v trestnom konaní vyšetrovateľ a rovnako i poverený orgán PZ a prokurátor konali nezákonne a vydali nezákonné rozhodnutia, v súvislosti s ktorými im však škoda nevznikla, preto si ich titulom náhradu škody neuplatňujú. Vzhľadom na uvedené nevyhovelo námietke žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitímácie vo veci a mal ju za nedôvodnú, keď podľa jeho názoru je namieste, aby v danom spore ako orgán konajúci v mene SR konalo Ministerstvo spravodlivosti SR.

10. Ďalej súd prvej inštancie posudzoval, či rozhodnutie, od ktorého si uplatňujú žalobcovia nárok na náhradu škody voči štátu, je rozhodnutím, ktoré je možné posúdiť ako „nezákonné rozhodnutie“ v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Uviedol, že právoplatnosť nezákonného rozhodnutia je popri vzniku a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a vydaním nezákonného rozhodnutia základnou podmienkou objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Mal za to, že právoplatné rozhodnutie súdu môže byť v samotnom trestnom konaní zrušené dovolaním (§ 368-392 Tr. por.) alebo návrhom na obnovu konania

(§ 393 - 405a Tr. por.). Za nesporné ustálil, že žalobcovia ako nezákonné rozhodnutie, od ktorého si svoj nárok odvodzujú, označili trestný rozkaz vydaný Okresným súdom Pezinok dňa 15.5.2008 sp.zn. 1T 219/2008-146, ktorý však nikdy nenadobudol právoplatnosť, nakoľko žalobcovia ho prostredníctvom svojho právneho zástupcu napadli v zákonnej lehote riadnym opravným prostriedkom - odporom, ktorý procesný úkon mal za následok jeho zrušenie v celom rozsahu a nariadenie hlavného pojednávania vo veci. Dôvodil, že predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu je existencia rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, keď zodpovednosť štátu je (až na prípady hodné osobitného zreteľa) podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu, pričom vznik tejto zodpovednosti predpokladá, že nezákonné rozhodnutie sa zrušilo, t.j. zbavilo právoplatnosti. Zhrnul, že trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.5.2008 sp.zn. 1T 219/2008-146, resp. rozhodnutie, od ktorého si uplatňujú žalobcovia nárok, nikdy nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko na základe podania odporu bol zrušený. Nespĺňa podmienku ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keď sa nejedná o zrušenie právoplatného rozhodnutia pre nezákonnosť príslušným orgánom. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcov, že oslobodzujúci rozsudok má totožné dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia, mal za to, že len pre prípad uplatnenia nároku z dôvodu začatia a vedenia trestného stíhania vyšetrovateľom alebo prokurátorom bez právoplatného odsúdenia by bolo možné uplatnený nárok vyhodnotiť za uplatnený dôvodne. Uviedol, že súdna judikatúra v týchto prípadoch systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, keď rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Nakoľko si však žalobcovia nárok týmto titulom neuplatňujú dôvodiac, že začatím trestného stíhania (do vydania trestného rozkazu) im žiadna škoda nevznikla, ich argumentáciu vyhodnotil za neprináležiacu.

11. V zmysle prednesu právneho zástupcu žalobcov na pojednávaní konanom dňa 12.11.2013 žalobcovia nenamietali nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, ale nesprávny úradný postup súdu, spočívajúci vo vydaní trestného rozkazu. Napriek tomu, že nesprávny úradný postup nie je v zákone bližšie definovaný, mal za nepochybné, že má ísť o vznik škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou štátnych orgánov, ako ich rozhodovacou činnosťou. Uviedol, že nesprávnym úradným postupom je teda porušenie právnymi normami predpísaných pravidiel postupov konania orgánov verejnej moci v rámci

ich činnosti, a to najmä tých, ktoré nevedú k vydaniu rozhodnutia. Poukázal na ustálenú súdnu judikatúru, podľa ktorej rozhodovacia činnosť súdu samú o sebe nemožno hodnotiť za nesprávny úradný postup a na základe uvedeného uplatnený nárok vyhodnotil za nedôvodný.

12. Pokiaľ ide o unesenie dôkazného bremena žalobcov ohľadom vzniku škody uviedol, že toto neunesli, keď doložili len faktúry nepreukazujúce ich reálnu úhradu. Nedošlo tak k preukázaniu zmenšenia majetku žalobcov.

13. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa zásady úspešnosti v konaní podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30.6.2016 (ďalej len „OSP“), pričom v konaní úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

14. Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobcovia a žiadali ho zmeniť a ich žalobe vyhovieť, prípadne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dali do pozornosti neakceptovateľné delenie zodpovednosti medzi tri mocenské štátne orgány, pričom podľa ich názoru ak štát zistí, že v trestnom konaní došlo ku krivde či nezákonnosti, nemá odmietnuť plniť, nakoľko takéto konanie štátu je podľa neho kontraproduktívne s účelom jeho zákona. Podľa ich názoru žalobca nemusí označiť ustanovenie zákona, ale má povinnosť uviesť podstatné a pravdivé skutočnosti, ktoré súd musí podriaďiť pod zákonné ustanovenie a pre taký prípad aj sám doplniť dokazovanie. Namietali postup súdu prvej inštancie, že uhradenie faktúr mal za nepreukázané, keď ich uhradenie uviedli žalobcovia v rámci svojich výpovedí. K odvolaniu priložili doklady o zaplatení vystavených faktúr (príjmové pokladničné doklady). Pokiaľ ide o namietaný nesprávny úradný postup uviedli, že podanie obžaloby prokurátorom nie je rozhodnutie, ale ide o postup v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým došlo k iniciovaniu trestného konania v štádiu pred súdom. Mali za to, že jediným zákonným rozhodnutím prokurátora by bolo vydanie uznesenia podľa § 215 ods. 1, písm. b/ Tr. por., že stíhaný skutok nie je trestným činom. Z uvedeného dôvodu teda podľa ich názoru prokurátor postupoval nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup prokurátora označili i to, že nezrušil nezákonné rozhodnutie sám z vlastnej iniciatívy. V čase tohto nezákonného postupu však nedošlo k zmenšeniu ich majetku, nakoľko v tomto štádiu si nezvolili obhajcu. Poukázali na to, že spolu s trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok nebola žalobcom doručená obžaloba, z ktorého dôvodu sa k obžalobe pred vydaním trestného rozkazu nevyjadrili. Uviedli, že trestný rozkaz má svojou povahou rovnakú procesnú váhu ako každé iné rozhodnutie súdu, keď môže rozhodnúť o vine, treste, škode či ochrannom opatrení, keď v prípade trestného rozkazu sa podaním odporu tento ruší a nedochádza k štádiu druhostupňového konania. Argumenty súdu prvej inštancie v tomto smere mali za arbitrárne porušujúce zásadu rovnosti strán sporu. Vydaním trestného rozkazu došlo podľa ich názoru k vydaniu nezákonného rozhodnutia, ktorého príčinou bol nesprávny úradný postup. Uviedli, že k vydaniu trestného rozkazu došlo pravdepodobne v dôsledku pracovnej zaťaženia sudcu Okresného súdu Pezinok. Do pozornosti dali nadradenosť medzinárodných zmlúv a dohôd nad vnútornými zákonmi štátu, konkrétne Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj skutočnosť, že žalobcovia boli účastníkmi trestného konania, hoci nimi nemali byť. Účelne pritom podľa nich zaplatili trovy právneho zastúpenia v záujme podania odporu proti vydanému trestnému rozkazu.

15. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcov nevyjadril, písomný odvolací návrh nepodal.

16. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP, veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Vzhľadom na dikciu príslušného prechodného ustanovenia CSP o priamej a okamžitej aplikabilite nového procesného poriadku podaním odvolania žalobcov proti rozsudku tento nenadobudol právoplatnosť a je potrebné ho odvolacím súdom prejednať za použitia príslušných ustanovení CSP a v ich zmysle o odvolaní i rozhodnúť.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací teda prejednal vec podľa § 378 ods. 1,

§ 379 a § 380 ods. 1 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie správnym smerom a v potrebnom rozsahu z hľadiska skutočností potrebných pre posúdenie opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým i právnym záverom, svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 393 ods. 2 CSP), náležite sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami strán sporu prednesenými v konaní, z ktorého dôvodu sa odvolací súd s jeho právnymi závermi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce, preto si nežiada doplniť dôvody na zdôraznenie jeho správnosti, nakoľko by došlo len k opakovaniu vecných a právnych záverov súdu prvej inštancie. V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než súdom prvej inštancie vyslovený právny záver o nedôvodnosti žaloby v zmysle žalobcami uvádzaných skutkových okolností veci, keď nejde o argumenty, ktoré by súdu prvej inštancie neboli bývali známe a s ktorými by sa nevysporiadal.

18. Sporové konanie, o ktoré ide i v posudzovanej veci, je ovládané zásadou dispozičnou a prejednacou. Dispozičná zásada znamená okrem dispozície žalobcu s predmetom konania a s petítom žaloby aj dispozíciu žalobcu s okruhom účastníkov, rovnako však dispozíciu s okruhom rozhodných skutkových okolností, od ktorých žalobou uplatňovaný nárok odvíja. Je pravdou, že v rámci občianskeho sporového konania len „súd pozná právo“ („iura novit curia“), t.j. žalobca nemusí ním vybrané tvrdené skutkové okolnosti subsumovať pod príslušný hmotnoprávny inštitút, na strane druhej ale súd nie je oprávnený rozširovať a meniť ním určený okruh rozhodných skutkových okolností. Prejednacía zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov k nim je zásadne vecou strán sporu. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov teda leží zásadne na nich a ukladá im povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K splneniu tejto povinnosti je zviazaná každá strana sporu. Rozsah a konkrétnu podobu dôkazného bremena určuje hmotnoprávna norma, ktorá má byť na daný spor aplikovaná. Dôkazné bremeno ohľadom všetkých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoj nárok, má žalobca, žalovaný nenesie bremeno tvrdenia a ani bremeno dôkazné prioritne, jeho dôkazná povinnosť sa odvíja len od úrovne splnenia dôkaznej povinnosti žalobcom.

19. V danej veci má odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie za to, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach, ktorými v rámci využitia dispozičnej zásady odôvodňovali svoj nárok, t.j. neunesli dôkazné bremeno pokiaľ ide o existenciu nimi označeného nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktoré by bolo po jeho právoplatnosti dosiahnutej napriek využitiu riadnych opravných prostriedkov v dôsledku využitia mimoriadnych opravných prostriedkov zrušené príslušným orgánom pre jeho nezákonnosť, rovnako neunesli dôkazné bremeno pokiaľ ide o tvrdenie o existencii nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Pezinok podľa nich spočívajúceho v tom, že vo veci konajúci sudca vydal po podaní obžaloby Okresnou prokuratúrou Bratislava II trestný rozkaz. Taktiež je potrebné konštatovať, že v rámci prvoinštančného konania neunesli dôkazné bremeno o svojom tvrdení o uhradení fakturovanej sumy za právnu pomoc poskytnutú im JUDr. Holičom, t.j. o zmenšení svojho majetku ako hmotnoprávneho determinantu nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď na dôkazy k tomuto tvrdeniu predložené (prostriedky procesného útoku žalobcov) v štádiu konania odvolacieho nie je možné s poukazom na ust. § 366 CSP prihliadať, keďže nejde o prostriedky procesného útoku, ktoré by sa týkali procesných podmienok (písm. a/), vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu (písm. b/), nepreukazujú, že došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (písm. c/) a ani nejde o prostriedky procesného útoku, ktoré by odvolatelia bez svojej viny nemohli uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (písm. d/).

20. Ako už bolo uvedené vyššie, vychádzajúc s dispozičnej zásady ovládajúcej občianske sporové konanie, žalobcovia v rámci jej využitia za relevantné rozhodnutie, o ktoré svoj nárok opreli, označili trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.5.2008, ktoré rozhodnutie však nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť iným príslušným orgánom po dosiahnutí svojej právoplatnosti v dôsledku podania mimoriadneho opravného prostriedku, keď k jeho zrušeniu došlo zo zákona podaním odporu žalobcov proti nemu. Uvedený trestný rozkaz teda zákonnú podmienku v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nespĺňa.

21. Pokiaľ ide o žalobcami tvrdený nesprávny úradný postup spočívajúci podľa nich v tom, že sudca Okresného súdu Pezinok nebol v danej veci oprávnený vydať trestný rozkaz a takýto jeho procesný

postup bol nesprávny, je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia sa správne vysporiadal so súdnou judikatúrou v tomto smere, v zmysle ktorej za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci nemožno považovať jeho postup vedúci k vydaniu rozhodnutia, ktorým je i trestný rozkaz. Pokiaľ štátny orgán, a teda i súd, zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, za tým účelom zhromažďuje podklady, hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje a pod., ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup teda nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania, nesprávne posúdil vec, dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a pod. a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne malo byť vydané v inej podobe či za iných okolností (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.5.2011, sp.zn. 6Cdo 115/2010).

22. So zreteľom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 CSP a ich náhradu priznal v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému v plnom rozsahu, keď o ich výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).